

רחל (רייצ'ל) גרפילד

כבר זמן מה

רחל (רייצ'ל) גרפילד הינה אמנית ומרצה בתחום לימודי תיאוריה וביקורת בחוג לאמנות בגולדסמית קולג', אוניברסיטת לונדון, עיר בה היא חיה ויוצרת.

"פוליטיקה של זהות ורפורמטיביות: מפגשים עם אמנות יהודית מהעת האחרונה" (2004) הייתה כותרתה של עבודת המחקר שזיכתה אותה בתואר דוקטור מטעם ה-ROYAL COLLEGE. בעבודתה חוקרת גרפילד את תהליך בניית הסובייקטיביות באמצעות וידאו-ארט וכתביבה.

ביצירותיה עוסקת האמנית בתפקיד הנרטיב במהלך בניית הסובייקטיביות בהקשר לכוח, היסטוריה ומרחב, תוך שימוש באסטרטגיות דוקומנטריות. עבודות הוידאו של גרפילד עושות שימוש בקריסתם של דימויים או נרטיב וחושפות את ייצוג, לעיתים מפולש, לעיתים מובן ונפרד, של הסובייקט.

כך עולות תחושות של אי שייכות המסמנות את המתח בין הציבורי והפרטי, בין האישי והחברתי, או בין העבר להווה. ביצירתה Maid in Korea (2002) למשל, צללים מוקרנים על דלת מייצגים את העבודה השקטה של עוזרת בית הצריכה לעבור דרך מעברים מוסתרים. עליה מוקרן גבר שתפקידו הרשמי גלוי לעין וקולו הרם מושמע בבניין ממשלתי - כך מרחב זה מסמן בו זמנית בית ומרחב ציבורי, סוג של פרטיות או אינטימיות סמויות אך נוכחות.

בתערוכה הנוכחית **'כבר זמן מה'** מציגה גרפילד חמש עבודות וידאו מהעשור האחרון היוצרות גוף עבודות מתפתח הבוחן נושאים הקשורים לקהילה, לתחושת שייכות ואי שייכות. היצירות חוקרות גם את היחסים בין וידאו-ארט לבין הקולנוע

הדקומנטרי. העבודה " כאן, שם, אז, עכשיו" (2008) נוצרה בשיתוף פעולה עם סטפן דאוסקין, קולנוען היוצר סרטים ניסיוניים, שנולד בניו יורק, וכמו גרפילד חי ועובד באנגליה.

כבר זמן מה (2009)

בעבודה זו נבדקות אופציות של עריכה דרכן נוצרות משמעויות חדשות תוך שימוש שרירותי כביכול בפעולה עצמה. בעבודת וידיאו זו דמויות ממקומות שונים, של כפריים ועירוניים. הדמויות משולבות יחד עם קטעי זיכרונות שנאספו משלושה ראיונות. הסרט מציג חיבור בין דורות. בעוד הדימוי המוביל מייצג משפחה צעירה, הקול מקורו בראיונות עם גברים זקנים הנזכרים בילדותם הענייה. דימויים וצלילים מתנגשים זה בזה, הנרטיב קורס, אך הניב הפואטי עולה דרך החיבורים החדשים ומשמעותם החדשה בזמן ובמרחב.

כאן, שם, אז, עכשיו, 2008

רייצ'ל גארפילד וסטפן דאוסקין

עבודת וידיאו זו עוסקת בפסיכולוגיה של המרחב. ביצירה זו, רייצ'ל גרפילד וסטפן דאוסקין משוחחים אודות תפקיד האמן בדורם, וכל אחד מהם מצלם את השני במרחב הפרטי שלו/ה בביתו/ה. מתוך כך, עבודת הוידאו נוצרת כמעין מעשה מרכבה, המתכונן ומתפרק למרכיביו שוב ושוב. היצירה מוקרנת על ארבעה מסכי וידיאו, כאשר כל מסך מייצג קונספטואלית קיר אחד. ארבעת המסכים פועלים בו זמנית באופן לא מסונכרן, וכך נוצרות משמעויות חדשות בעזרת השוואה, מיזוג וחיבור. הדמויות והנרטיב משתנים בהתנגשותן של נקודות המבט הסובייקטיביות. עבודה זו מוצגת בפעם הראשונה כאן, בגלריה למדיה חדשה, אורנים.

אנגליה העמוקה, 2007

"אנגליה העמוקה" היא סוג של הרהור על מקומה ותפקידה של הנוסטלגיה ועל זיקה בין נוסטלגיה לבין הצורך העז לשייכות המתגלם בה. הסרט משתמש בחיבורים רופפים בין דמויות, מעין בריקולג' קולנועי. רעידות המצלמה הגמלוניות והעריכה מעצימות את העדר היציבות הכללית. העבודה מצולמת באזור המערבי של אנגליה

ועושה שימוש בציטוטים ממקורות טקסטואליים ואחרים, כגון סונטה של וויליאם שייקספיר, כתבי הסוציולוג זיגמונט באומן וכן מתוך עבודתו של הקולנוען יליד ליטא ג'ונס מקאס (Jonas Mekas). העבודה חוקרת תחושות ניכור וגלות העולים הן בסביבה כפרית והן בסביבה עירונית. העבודה מתמקדת בבית הכנסת הסגור שלא נעשה בו שימוש, אף על פי שהוא שייך לקבוצה נוצרית. במצבו הנוכחי הוא הופך לסמל מרוקן ומנוכר.

אתה צוחק, אה ? 2005-6

סדרה של מקטעים קצרים המתארים שחקן הנזכר באירועים גזעניים יומיומיים בעלי אופנויות שונות. השחקן משחק מתוך חוויותיו הוא. הנרטיבים חוזרים שוב ושוב וחזרה זו מחבלת באותנטיות של הנרטיב ואף מערערת את ההיררכיות בסולם הקורבנות. העריכה חושפת את תהליכי ההתהוות של הנרטיב ומעניקה משמעויות נוספות לסיפור. מיצב וידיאו זה מתכתב עם הסרט מ-1967 'דיוקנו של ג'ייסון' של שירלי קלארק (Shirley Clarke).

לא מסודרת, 2002

עבודה זו חוקרת את הסתירה הנוצרת בין משיכה מינית לבין הלחצים החברתיים המופעלים בתוך קבוצות מיעוט המבקשים למנוע נישואין מחוץ לקהילה, במקרה זה, מדובר הקהילה היהודית. הצופה עוקב אחר אישה אשר המקשיבה לקולות המקיימים דיאלוגים חושפניים על משיכה למין השני. לסירוגין אותה אישה מפלרטטת עם המצלמה. הדיאלוגים מורכבים מקטעי שיחה שהתקיימו בין אנשים שונים. העבודה ממתגלה כרב-שכבתית, לעיתים שובבה ומצחיקה. ההאזנה באמצעות אזניות גורמת לתחושה של אינטימיות וקרבה אל דמות על המסך, שגם היא מרכיבה אזניות. כך נוצרת שותפות של ספק שותפי סוד ספק מצוטטים.

אז אתה חושב שאתה יכול לספר, 2000

עבודת הוידאו מספרת סיפור דרך עדותן של שתי נשים בחמישה פרקים: רקע, כניסה/יציאה, גברים, הילדים, מילה אחרונה. העבודה מראה שני ראיונות עם נשים שעברו בין שתי קהילות. מסעותיהן משקפים זה את זה ומאתגרים הנחות לגבי טוהר תרבותי ובחירות בחיים. כאשר הראיון מתפתח, הנשים מגלות גישות חתרניות הולכות וגוברות לגבי ציפיות ולגבי האורתודוקסיה.